

Doniyor kitobi — Yetmish beshinchi raqam

Payg'ambarlikdagi O'xshashliklar: Ishayoning Xabaridan Hozirgi Kun Vahiyilarigacha

Jeff Pippenger

2024-02-08

Ishayo oltmish besh yil bilan ifodalangan xabarni (7-bob, 8-oyat) Quddusning yovuz rahbariga yetkazar ekan, buni miloddan avvalgi 742-yilda “kir yuvuvchining dalasi” yonida va “yuqori hovuz quvurining oxirida” qiladi. Miloddan avvalgi 742-yil 1863-yilni ifodalaydi, chunki Iso har doim oxirni boshlanish orqali tasvirlaydi. O‘z navbatida, 1863-yildagi isyon Qo‘shma Shtatlardagi yakshanba qonunini ifodalaydi, chunki Iso har doim bir narsaning oxirini o‘sha narsaning boshlanishi bilan tasvirlaydi. 1863-yil huquqiy jihatdan ro‘yxatdan o‘tkazilgan Laodikiyalik Adventist cherkovining boshlanishi edi, va o‘sha cherkov yakshanba qonunining “buyuk zilzila”sida xarob holga tashlab qo‘yiladi. Davlat tomonidan huquqiy jihatdan boshqariladigan korporatsiya (cherkovning davlatni boshqarishi emas, balki buning aksi) aynan o‘sha hukumat yettinchi kunda ibodat qilishni huquqiy jihatdan taqiqlayotgan vaqtda, qanday qilib yettinchi kun Shabbatini saqlab qolishda davom etishi mumkin?

Masihning xizmatining boshida ham, oxirida ham U ma’badni pokladi. Ma’badning birinchi poklanishida Masih rahbarlar “Otamning uyi”ni qaroqchilar uyasiga aylantirganini ko‘rsatdi, ammo ma’badning so‘nggi poklanishida esa “ularning uyi” o‘zlariga huvillab qolganini e’lon qildi. Qadimgi Isroil zamonaviy Isroilning timsolidir. U Adventizmning boshida Millerit ma’badini barpo etdi va pokladi, ammo so‘nggi poklanishda, ya’ni bir yuz qirq to‘rt mingning poklanishida, Laodikiya Adventizmi Uning og‘zidan qusib tashlanadi, va shunda “ularning uyi” huvillab qoladi.

Ishayo shoh Ohoz bilan yuzma-yuz bo‘lganida, u movut oqartiruvchining dalasi yonida turardi. Movut oqartiruvchining dalasi O‘z ma’badiga to‘satdan keladigan Ahd Xabarchisi tomonidan amalga oshiriladigan poklanishni ifodalaydi; U Levi o‘g‘illarini “movut oqartiruvchining sovuni” bilan poklagandek poklaydi. Bu poklanish Adventizmning boshida amalga oshirilgan edi, va u oxirida yana amalga oshiriladi.

Mana, Men O‘z elchimni yuboraman, va u Mening oldimda yo‘lni hozirlaydi; va sizlar izlayotgan Rabbiy O‘z ma’badiga to‘satdan keladi, ya’ni sizlar zavqlanadigan ahdning Elchisi; mana, U albatta keladi, deydi lashkarlar Rabbiysi. Ammo Uning keladigan kuniga kim bardosh bera oladi? va U zohir bo‘lganda kim tura oladi? chunki U erituvchining oloviga o‘xshaydi va kir yuvuvchilarning sovuniga o‘xshaydi. Va U kumushni eritib poklovchi kabi o‘tiradi; U Levi o‘g‘illarini poklaydi va ularni oltin va kumush kabi tozalaydi, toki ular Rabbiyga solihlikda nazorat keltirsinlar. Shunda Yahudo va Quddusning nazri Rabbiyga qadimgi kunlardagidek va ilgari yillardagidek maqbul bo‘ladi. Malaki 3:1–4.

Ishayo Oxoz bilan uning o‘g‘lining alomati bilan uchrashadi; o‘g‘lining ismi oxirgi kunlarda “qoldiq qaytadi” degan ma’noni anglatadi. Qoldiq — “qaytadiganlar”dir. Ishayo, 1844-yilda Millerchilar tarixida boshlangan va 1863-yilda itoatsizlik tufayli yakuniga yetkazilgan ma’badni

poklash tarixi davrida, yovuz shoh Oxoz bilan uchrashadi. Oxirgi kunlarda bu poklash yuz qirq to‘rt mingning muhrlanishi tarixidir. Agar Millerchilar 1844-yildan keyin kelgan Xudoning ochilib borayotgan ilohiy yo‘l-yo‘rig‘iga ergashganlarida, ular ishni tamomlagan bo‘lardilar.

«Agar adventistlar 1844-yildagi buyuk umidsizlikdan keyin o‘z imonlarida sobit qolib, Xudoning ochilib borayotgan ilohiy rahnamoligiga bir tan bo‘lib ergashganlarida, uchinchi farishtaning xabarini qabul qilib, Muqaddas Ruhning qudrati ila uni dunyoga e‘lon qilganlarida edi, ular Xudoning najotini ko‘rgan bo‘lur edilar, Rabbii ularning sa’y-harakatlari bilan qudratli tarzda ish ko‘rgan bo‘lur edi, ish tamomlangan bo‘lur edi va Masih O‘z xalqini mukofotini olish uchun allaqachon kelgan bo‘lur edi. Ammo umidsizlikdan keyin kelgan shubha va noaniqlik davrida advent imonlilarining ko‘plari o‘z imonlaridan voz kechdilar.... Shunday qilib ish to‘sis qo‘yildi va dunyo zulmatda qoldi. Agar butun adventistlar jamoasi Xudoning amrlariga va Isoning imoniga birlashganida edi, tariximiz naqadar butunlay boshqacha bo‘lur edi!» Evangelism, 695.

“Xudoning ochilib borayotgan ta‘minotida birlashgan holda davom etish”ga muvaffaq bo‘lmaganlik ularni 1856 yilga kelib Laodikiya holatiga olib kirdi, va undan keyin yuz bergan 1863 yilgi isyon qadimgi Isroil o‘zining o‘ninchi va so‘nggi sinovidan o‘ta olmay, shundan so‘ng keyingi qirq yil davomida sahroda o‘lishga hukm qilinganda namoyon etilgan sahrodagi sargardonlikning boshlanishini belgiladi.

Ishayoning o‘g‘li oxirgi kunlardagi ma‘badning yakuniy poklanishida “bir qoldiq qaytadi”, degan va‘dani taqdim etadi. Ularning bu “qaytishi” Yereimiyo orqali tasvirlanadi; unga agar u “qaytsa”, Xudoning soqchisi bo‘lishi va‘da qilingan edi. Yuz qirq to‘rt ming — ko‘ngli qolishdan qaytganlardir.

Bir yuz qirq to‘rt mingliklarga mansub bo‘lganlar umidsizlikni boshdan kechirgan va o‘z Rabbilarini kutganlardir. Ular Milleritlar tarixida dono bokiralar orqali timsollangan bo‘lib, boshlanish va yakun topish tarixlarining har ikkisida ham Tungi faryod davrida Muqaddas Ruhning to‘kilishi chog‘ida ikki tayoq bitta xalqqa birlashtiriladi.

Yovuz podshoh Oxoz Yahudoning shunday rahbarligini ifodalaydiki, ular xabarni eshitgan bo‘ladilar, biroq Ishayo tomonidan taqdim etilgan xabarni rad etadilar va shu tariqa ular “qoqiladilar, yiqiladilar, chilparchin bo‘ladilar, tuzoqqa ilinadilar va asir olinadilar”. Ular “jinlar bilan oshno bo‘lganlarga, pichirlab va ming‘irlab fol ochadigan sehrgarlarga murojaat qiladigan” kishilardir; bu esa ular 2 Salonikaliklardagi kuchli adashishga berilib ketar ekanlar, taslim bo‘ladigan spiritizm tajribasini ifodalaydi. Oxozning miloddan avvalgi 742-yilda Ishayo xabarini rad etishi, Millerning xabari rad etilgan 1863-yilga mos keladi. Ishayo Millerni timsol qiladi, va Ishayo hamda Millerning har ikkala xabari ham Ishayo kitobining yettinchi bobi sakkizinchi oyatida o‘z tayanch nuqtasini topadigan “yetti zamon”ga asoslangan edi. Millerning o‘g‘li (Ishayoning o‘g‘li) oxirgi kunlarda keladigan Ilyos harakatini ifodalaydi.

Ahazga uning rad etgani uchun e‘lon qilingan hukm, oxirgi kunlarda papalik tomonidan boshqariladigan Zamonaviy Rimning uch karra ittifoqi bo‘lgan shimol shohi tomonidan zabt etilishi haqidagi bashoratni o‘z ichiga olgan edi.

Egamiz yana menga soʻzlab dedi: “Bu xalq sekin oqadigan Shiloah suvlardan yuz oʻgirib, Rezin va Remaliyo oʻgʻlidan quvonganligi sababli, endi mana, Egamiz ularning ustiga daryoning qudratli va toʻlib-toshgan suvlarini, yaʼni Ossuriya shohini va uning butun shon-shuhratini olib keladi; u barcha oʻzanlaridan koʻtarilib chiqib, barcha qirgʻoqlaridan oshib ketadi; Yahudo orqali oʻtib, toshib ketadi va haddan oshadi, boʻyingacha yetadi; ey Immanuil, uning qanotlarining yozilishi sening yurtning kengligini toʻldiradi.” Ishayo 8:5–8.

Ishayo yovuz shoh Ohoz bilan yuqori hovuz quvurining oxirida uchrashdi. Bibliya tarixchilari va arxeologlari orasida yuqori hovuz Masih davridagi Siloam hovuzining oʻzi boʻlganmi-yoʻqmi, degan masalada noaniqlik mavjud boʻlsa-da, Ishayo bashoratining mazmuni barcha shubhalarni bartaraf etadi, chunki Ishayo shimol podshohi Ohoz ustiga kelishini aytadi, sababi u muloyim oqadigan Shiloah suvlarini rad etgan edi. “Shiloah” — Eski Ahddagi nom boʻlib, Yangi Ahdda u “Siloam” deb ataladi.

Iso koʻli boʻyida Iso koʻr odamni sogʻaytirgan edi, va yovuz podshoh Ahaz 1863-yilda ham, yaqin orada keladigan yakshanba qonuni paytida ham sogʻayishni rad etadigan koʻr Laodikeya rahbariyatini ifodalaydi. “Shiloah” va “Siloam” ikkalasi ham “yuborilgan” degan maʼnoni anglatadi, va Ota tomonidan Oʻgʻilga bir xabar yuborildi, soʻngra u bu xabarni Jabroilga va muqaddas farishtalarga Ishayoga yetkazish uchun berdi; Ishayo esa osmondan “yuborilgan” bu xabarni koʻr Laodikeya rahbariga olib keldi.

Ishayo xabarni yetkazgan yuqori hovuzdan chiqadigan oʻtkazgich Muqaddas Ruhning yomgʻiri Xudoning xalqiga uzatiladigan joyni ifodalaydi; bu, shuningdek, Zakariyo vahiyidagi oltin quvurlar yoki Yoqubning tushidagi narvon orqali ham tasvirlangan.

“Xudo biz uchun tayyorlab qoʻygan narsa Zakariyo kitobining 3 va 4-boblarida, shuningdek 4:12–14 da tasvirlangan: «Men yana javob berib, unga dedim: Oʻzlaridan oltin moyni ikki oltin quvur orqali oqizib turgan bu ikki zaytun novdasi nima? U menga javob berib dedi: Bular nima ekanini bilmaysanmi? Men esa dedim: Yoʻq, hazratim. Shunda u dedi: Bular butun yerning Rabbi huzurida turuvchi moylangan ikki zotdir.»

“Egamiz resurslarga toʻladir. Unda vositalar tanqisligi yoʻq. Bizning imon yetishmasligimiz, dunyoviylikimiz, arzimas gap-soʻzlarimiz, suhbatlarimizda namoyon boʻladigan ishonchsizligimiz sababli atrofimizga qorongʻi soyalar yigʻiladi. Masih soʻzda ham, xulqda ham mutlaqo yoqimli va oʻn minglar orasida eng ulugʻ Zot sifatida namoyon boʻlmayapti. Qachonki jon oʻzini behudalik sari koʻtarish bilan qanoatlansa, Egamizning Ruhi uning uchun juda oz narsa qila oladi. Bizning uzoqni koʻra olmaydigan nigohimiz soyani koʻradi, ammo undan naridagi ulugʻvorlikni koʻra olmaydi. Farishtalar toʻrt shamolni ushlab turibdilar; ular butun yer yuzi uzra yorib chiqib, oʻz yoʻlida vayronagarchilik va oʻlim olib yugurishga intilayotgan gʻazablangan ot sifatida tasvirlangan.”

“Biz abadiy olamning ayni boʻsagʻasida uxlab yotamizmi? Loqayd, sovuq va oʻlik boʻlib qolamizmi? Oh, qaniydi jamoatlarimizda Xudoning Ruhi va nafasi Uning xalqiga puflansa, toki ular oyoqqa turib yashasinlar. Biz yoʻl tor ekanini va darvoza tang ekanini koʻrishimiz kerak. Ammo biz oʻsha tang darvozadan oʻtganimizda, uning kengligi cheksizdir.” Manuscript

Releases, 20-jild, 216, 217.

“oltin moy” — yuqori hovuzdan, ya’ni Muqaddas Kitob va Bashorat Ruhi bo‘lgan ikki guvoh, yoki Eski va Yangi Ahd, yoki qonun va payg‘ambarlar, yoki Muso va Ilyos bo‘lgan ikki oltin quvurdan iborat o‘tkazgich orqali pastga tushadigan Xudoning Ruhining xabarlaridir.

“Butun yerning Rabbisi huzurida turuvchi moylanganlar bir vaqtlar yopib turuvchi karub sifatida Shaytonga berilgan mavqega egadirlar. Uning taxtini o‘rab turgan muqaddas zotlar orqali Rabbiiy yer aholisi bilan uzluksiz aloqani saqlab turadi. Oltin moy Xudo imonlilarning chiroqlarini lipillab o‘chib qolmasligi uchun to‘ldirib turadigan inoyatni anglatadi. Agar bu muqaddas moy Xudoning Ruhining xabarleri orqali osmondan quyilmaganida edi, yovuzlik kuchlari odamlar ustidan butunlay hukmronlik qilgan bo‘lur edi.

“Xudo bizga yuboradigan xabarlarni qabul qilmaganimizda, U tahqirlanadi. Shunday qilib, biz zulmatda bo‘lganlarga yetkazilishi uchun U qalblarimizga quyib berishni istagan oltin moyini rad etamiz. ‘Mana, kuyov kelmoqda; uni qarshi olishga chiqinglar’, degan da’vat yangraganida, muqaddas moyini qabul qilmaganlar, yuraklarida Masihning inoyatini asramaganlar, nodon bokiralar kabi, Rabbilarini kutib olishga tayyor emasliklarini bilib qoladilar. Ular moyini qo‘lga kiritish qudratiga o‘zlarida ega emaslar, va ularning hayoti vayron bo‘ladi. Ammo agar Xudoning Muqaddas Ruhi so‘raladigan bo‘lsa, agar biz Muso qilganidek: ‘Menga O‘z ulug‘vorligingni ko‘rsat’, deb iltijo qilsak, Xudoning sevgisi yuraklarimizga to‘kib solinadi. Oltin quvurlar orqali oltin moy bizga yetkaziladi. ‘Kuch bilan ham emas, qudrat bilan ham emas, balki Mening Ruhim ila bo‘lur, deydi Lashkarlar Egasi bo‘lgan Rabbiiy.’ Solihlik Quyoshining yorqin nurlarini qabul qilish orqali Xudoning farzandlari dunyoda chiroqlar kabi porlaydilar.” Review and Herald, July 20, 1897.

Oxoz rad etayotgan xabar — Yarim tun faryodi xabari edi; agar Laodikiya rahbariyati 1856-yilda o‘zlariga “yuborilgan” Laodikiyaga xabarni qabul qilganida, bu xabar Masihning ikkinchi kelishi bilan yakun topgan bo‘lur edi. Shunda bu xabar kuchayib, baland faryodga aylangan bo‘lur edi, va Xudoning xalqi ishini tugatib, tinchlikda bo‘lgan bo‘lur edi. Buning o‘rniga, ular o‘zlari qutqarib chiqarilgan qusug‘iga yana qaytdilar.

Ishayo va Oxoz Malakiy kitobining uchinchi bobida Ahd Elchisi tomonidan amalga oshiriladigan kir yuvuvchining dalasidagi poklanish jarayonida bo‘layotgandek tasvirlangan. Ular Zakariyoning vahiya “moy” (xabar) quyilayotgan joyda ramziy tarzda joylashtirilgan, va oxirgi kunlarda Ishayoning Oxozga yo‘llagan xabari uchinchi Voyning Islom xabaridir; u yetti momaqaldiroqning yashirin tarixi haqidagi xabardir; u sakkizinchining yettidan ekanligi haqidagi xabardir; u uzumzor haqidagi xabardir; u “Haqiqat” xabaridir — bularning barchasi Iso Masihning Vahiysining unsurlari bo‘lib, oxirgi kunlarda kir yuvuvchining dalasi bilan ifodalangan poklanishni hosil qiladi.

Bu, shuningdek, Millerning poydevor toshidan burchakning bosh toshiga aylanuvchi “yetti vaqt”ning xabari edi va hozir ham shundaydir, chunki u birinchi haqiqat edi, demak, u so‘nggi haqiqat ham bo‘lishi kerak. 1863 yil 1844 yil 22 oktyabrda uchinchi farishtaning kelishi bilan boshlangan va oxir-oqibat 1856 yilda “yetti vaqt” nuri sari yetib borgan poklanish jarayonining yakunini belgiladi. 1844 yilda ikki ming uch yuz yillikning nuri boshlanishni belgilagan edi; bu

boshlanish esa yigirma besh yuz yigirma yillik bilan belgilangan yakunga olib bordi. Biroq, boshlanishda ham, yakunda ham Laodikeyacha ko'rlik bu ikki vahiy o'rtasidagi munosabatni ko'rishni rad etadi. 1863 yil, xabar muhrdan ochilganda doimo yuz beradigan poklanish jarayonining yakunini ifodalaydi, va uchinchi farishtaning xabari 1844 yil 22 oktyabrda muhrdan ochilgan edi.

1844-yilda muhrdan yechilgan uchinchi farishtaning nuri yakka bir nur emas edi; u Sister White "uchinchi farishtaning ilgarilab boruvchi nuri" deb atagan narsadir. Uchinchi farishtaning ilgarilab boruvchi nuri 1844-yilda boshlandi va sinov muddati yopilguncha ilgarilab borishda davom etadi; biroq u dastlab kelgan paytda ham, nihoyat yakuniga yetadigan paytda ham, uchinchi farishtaning muayyan bir sinov davri mavjuddir. O'sha sinov davrlari, boshida ham, oxirida ham, Doniyor tomonidan "bilimning ortishi" sifatida ifodalangan sinov jarayonini ham ifodalaydi; bu esa uchinchi farishtaning ilgarilab boruvchi nuridir.

Sinov jarayoni boshida 1844-yilda boshlandi, va ilgarilab borayotgan nur bilimda ortib, 1856-yilda o'z xulosasiga yetdi. Sinov davrining boshlang'ich nuri va yakunlovchi nuri Doniyor kitobining sakkizinchi bob, o'n uchinchi va o'n to'rtinchi oyatlaridagi ikki vahiydir; ular Adventizmning poydevori va markaziy ustunini ifodalaydi.

Birinchi farishtaning sinov davri 1840-yil 11-avgustda boshlandi va 1844-yil 19-apreldagi birinchi umidsizlik bilan yakunlandi. Shundan so'ng ikkinchi farishtaning sinov davri boshlandi va 1844-yil 22-oktabrgacha davom etdi. O'sha paytda uchinchi farishta keldi va uchinchi farishtaning sinov davri Laodikiya adventizmi 1863-yilda uchinchi farishtaning nurini rad etguniga qadar davom etdi.

Millerchi Adventizmi uchun uchinchi farishtaning sinov davrining boshlanishi ham, yakuni ham bo'lgan, va boshlanish bilan yakun bir xil narsani ifodalashi kerak, chunki Iso har doim bir narsaning oxirini o'sha narsaning boshlanishi bilan tasvirlaydi. Uchinchi farishtaning ilgarilab borayotgan nurining ochilishi Doniyor kitobining sakkizinchi bobi o'n to'rtinchi oyatidagi zohir bo'lish nuri ("mareh" vahiy) edi. Uchinchi farishtaning ilgarilab borayotgan nurining yakuni esa o'n uchinchi oyatdagi muqaddas maskan va lashkarning oyoq osti qilinishi nuri ("chazon" vahiy) edi. Bu ikki vahiy payg'ambarlik jihatidan bir-biri bilan chambarchas bog'langan.

So'ng yettinchi oyning o'ninchi kunida yubiley karnayini chaldirasan; kafforat kuni mamlakatingizning butun hududi bo'ylab karnay chaldirasizlar. Leviticus 25:9.

1844-yil 22-oktabrga to'g'ri kelgan Kafforat kunida chalinishi lozim bo'lgan karnay Yubiley karnayi edi; u yigirma besh yuz yigirma kunga teng bo'lgan muqaddas yetti yillik davrni ifodalaydi. Rabb qadimgi Isroilni bevosita Va'da qilingan yurtga olib kirishni niyat qilgan edi, ammo ularning isyoni buning ro'y berishiga to'sqinlik qildi. Rabb zamonaviy Isroilni ham bevosita Va'da qilingan yurtga olib kirishni niyat qilgan edi, ammo isyon buning ro'y berishiga to'sqinlik qildi. Agar zamonaviy Isroil uchinchi farishtaning ilgarilab borayotgan nuriga itoatkor bo'lganida edi, ular dunyoni ogohlantirgan bo'lur edilar va Rabb bundan yuz yildan ortiq muqaddam qaytib kelgan bo'lur edi.

Buning sodir bo'lishi uchun Rabbiy milleritchilar orasida bir o'zgarish amalini qilishi kerak edi, va bu o'zgarish Muqaddas Bitiklarda Xudoning siri deb ta'riflanadi. Agar Adventizm uchinchi farishtaning ilgarilab borayotgan nuriga ergashganida, Yubileyning karnayi to oxirigacha sado bergan bo'lar edi, chunki Xudoning siri yettinchi karnay sado beradigan kunlarda tamom bo'ladi. Vahiy kitobining o'ninchi bobida o'sha karnay — ya'ni Yubiley karnayi, shuningdek uchinchi voy karnayi — 1844-yil 22-oktabrda sado bera boshladi.

Men dengiz ustida va yer ustida turganini ko'rgan farishta qo'lini osmonga ko'tardi va osmonni, undagi narsalarni, yerni, undagi narsalarni, dengizni va undagi narsalarni yaratgan, abadulabad tirik Zot nomi bilan qasam ichib, endi vaqt bo'lmasligini aytdi. Lekin yettinchi farishtaning ovozi yangraydigan kunlarda, u karnay chalishni boshlaganida, Xudoning siri O'z qullari bo'lgan payg'ambarlariga bildirganidek bajo bo'lur. Vahiy 10:5–7.

1844-yil 22-oktabrda boshlangan sinovchi poklanish jarayoni, ya'ni uchinchi farishtaning ilgarilab boruvchi nuri, Doniyor kitobining sakkizinchi bobi, o'n to'rtinchi oyatining nuri bilan boshlandi va Doniyor kitobining sakkizinchi bobi, o'n uchinchi oyatining nuri bilan yakunlandi. U o'n to'rtinchi oyatning javobi bilan boshlandi va o'n uchinchi oyatning savoli bilan yakunlandi.

O'sha o'n to'qqiz yil shimol va janub o'rtasidagi fuqarolar urushi davrida so'zma-so'z Yahudoning shohi Ohozga Ishayoning ogohlantiruvchi xabari yetib kelishi orqali timsollangan edi. O'sha o'n to'qqiz yil shimol shohining Isroilni qullikka olib ketishi bilan yakunlandi. O'sha o'n to'qqiz yil 1844-yilda uchinchi farishtaning kelishidan tortib, 1863-yildagi isyongacha bo'lgan davrni timsolladi. Uchinchi farishtaning ilgarilab borayotgan nuri Ishayoning xabari orqali ifodalangan edi.

O'sha ilgarilab borayotgan nurning rad etilishi Millerchilar harakatiga yakun yasadi, va o'sha sinov davrida Filadelfiyalik Millerchilar Harakati Laodikeya Jamoatiga o'tdi. Miloddan avvalgi 742-yilda boshlangan o'n to'qqiz yil ham, 1844-yilda boshlangan o'n to'qqiz yil ham, oxirgi kunlardagi sinov va poklanish jarayonini, ya'ni uchinchi farishtaning ilgarilab borayotgan nurining yakuniy sinov davrini ifodalaydi.

O'sha yakuniy sinov jarayonida Xudoning siri tamom bo'ladi. Yuz qirq to'rt ming — kutadigan, qaytadigan va muhrlanadiganlardir.

Guvohlikni bog'lab qo'y, qonunni shogirdlarim orasida muhrlab qo'y. Men esa Yoqub xonadonidan O'z yuzini yashirgan Egamizni kutaman va Unga umid bog'layman. Mana, men va Egamiz menga bergan bolalar Isroilda Sion tog'ida maskan tutuvchi Sarvari Olam tomonidan alomatlar va mo'jizalar uchundir. Ishayo 8:16–18.

Oxirgi kunlarda uchinchi farishtaning ilgarilab borayotgan nurining yakunlovchi sinov davri, boshlang'ich sinov davri boshlangan joyda boshlandi. U Iso qo'lini osmonga ko'tarib, "vaqt endi bo'lmasin", deb e'lon qilganida boshlandi. O'sha e'lon 1844-yil 22-oktabrda, yettinchi karnay muqaddas yettilik davrining yakunida Yubileyni e'lon qilgan paytda yuz berdi. Yetti yillik davr, yetti marta takrorlanganda, so'zma-so'z qirq to'qqiz yilni, yoki ikki ming besh yuz yigirma kunni tashkil etgan.

1989 yil bir yuz qirq to‘rt ming kishining harakatida “oxirzamon”ni belgilaydi, va 1989 yil 1863 yildagi isyondan boshlangan bir yuz yigirma olti yilning yakunini belgilaydi. Bir yuz qirq to‘rt ming kishining harakati “oxirzamon”da, “yetti vaqt”ning bir timsoli bilan boshlandi; chunki bir yuz yigirma olti — bir ming ikki yuz oltmishning ushridir, bu esa o‘z navbatida ikki ming besh yuz yigirmaning yarmidir.

Iso har doim bir narsaning nihoyasini boshqa bir narsaning boshlanishi bilan ifodalaydi, va bir yuz qirq to‘rt mingliklarning harakatining boshlanishi “yetti vaqt” ramzi bilan belgilangan edi, xuddi shu harakatning oxirida ham shundaydir. Vahiy kitobining o‘n birinchi bobidagi “uch yarim” kunning yakunida, Xudoning siri tamom bo‘ladigan yettinchi farishtaning karnay chalish kunlari boshlandi. Uchinchi Voy bo‘lgan Yettinchi Karnay 2023-yil 7-oktabrda o‘zining ikkinchi sadolarini yangratdi, va endi Xudoning siri, “u buni O‘z qullari bo‘lmish payg‘ambarlariga bildirganidek”, tamom bo‘lmoqda. Harakatning nihoyasi “yetti vaqt” ramzi bilan belgilangan, xuddi ayni o‘sha harakatning boshlanishi kabi.

Oxirzamon davrida, 1798-yilda, Xudoning shimoliy shohlikka qarshi g‘azabining “yetti vaqti” nihoyasiga yetdi; Milleritlar harakatining oxirida esa, “yetti vaqt” bilan bog‘liq haqiqatlarning rad etilishi 1863-yildagi isyonni belgiladi. Iso har doim bir narsaning oxirini boshqa bir narsaning boshi bilan tasvirlaydi, va birinchi farishta harakati (Milleritlar) uchinchi farishta harakatini (yuz qirq to‘rt mingni) tasvirlaydi. Har ikkala harakat ham “yetti vaqt” bilan boshlanadi va “yetti vaqt” bilan tugaydi. Bunday narsalarni o‘ylab topib bo‘lmaydi.

Bu tadqiqotni keyingi maqolada davom ettiramiz.

“Mas’uliyatli lavozimlarda turganlar dunyoning o‘zini erkalovchi, isrofgarchilikka moyil tamoyillarini qabul qilib qolmasliklari kerak, chunki bunday qilishga ularning haqqi yo‘q; bordiyu shunday qila olgan taqdirilarida ham, Masihga xos tamoyillar bunga yo‘l qo‘ymaydi. Ko‘p qirrali ta’lim berilishi lozim. ‘U kimga bilimni o‘rgatadi? Kimga ta’limotni anglatadi? Sutdan ajratilganlarga, ko‘krakdan chiqarilganlarga. Chunki amr ustiga amr, amr ustiga amr; satr ustiga satr, satr ustiga satr; bu yerda ozgina, u yerda ozgina bo‘lishi kerak.’ Shunday qilib, Egamizning kalomi Xudoning kalomiga ishonadigan ota-onalar tomonidan sabr-toqat bilan bolalar oldiga keltirilishi va ularning oldida doimo saqlanishi kerak. ‘Chunki U bu xalqqa duduqlanuvchi lablar va o‘zga til bilan gapiradi. U ularga dedi: “Mana, charchaganga orom beradigan osoyishtalik shudir; mana, tetiklantiradigan narsa shudir”; biroq ular eshitishni istamadilar. Ammo Egamizning kalomi ular uchun amr ustiga amr, amr ustiga amr; satr ustiga satr, satr ustiga satr; bu yerda ozgina, u yerda ozgina bo‘ldi; toki ular borib, orqaga yiqilsinlar, chilparchin bo‘lsinlar, tuzoqqa ilinib, qo‘lga tushsinlar.’ Nima uchun? — chunki ular o‘zlariga kelgan Egamizning kalomiga quloq solmadilar.”

“Bu shuni anglatadiki, ta’lim olmagan, ammo o‘z donoligini aziz tutgan va o‘z qarashlariga ko‘ra ish tutishni tanlaganlar nazarda tutilmoqda. Egamiz ularga sinov beradi, toki ular yo Uning maslahatiga ergashish uchun o‘z o‘rinlarini egallasinlar, yo rad etib, o‘z fikrlariga muvofiq ish qilsinlar; shunda esa Egamiz ularni muqarrar natijaga topshiradi. Barcha yo‘llarimizda, Xudoga qiladigan barcha xizmatimizda, U bizga shunday deydi: ‘Menga qalbingni ber.’ Xudo istaydigan narsa — itoatkor va ta’lim olishga moyil ruhdur. Ibodatga

uning yuksak fazilatini beradigan narsa shuki, u muhabbatli va itoatkor yurakdan ko‘tariladi.”

“Xudo O‘z xalqidan muayyan narsalarni talab qiladi; agar ular: Men bu ishni qilishga ko‘nglimni bermayman, desalar, Rabbiy ularni osmondan keladigan donoliksiz, o‘zlari dono deb bilgan hukmlari bilan yurishda davom etishlariga yo‘l qo‘yadi, toki bu Muqaddas Yozuv [Ishayo 28:13] bajo bo‘lsin. Siz: Men Rabbiy yo‘l-yo‘rig‘iga hukmimga muvofiq keladigan muayyan bir nuqtagacha amal qilaman, deb aytib, so‘ngra o‘z fikrlaringizni mahkam tutib, Rabbiyning o‘xshashiga ko‘ra shakllantirilishni rad etmasligingiz kerak. Savol shunday qo‘yilsin: Bu Rabbiyning irodasimi? — Bu falonchining fikri yoki hukmimi? emas”.
Testimonies to Ministers, 419.